

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

17. Hic actus divitis, nolo erogare de superfluis status Eleemosynam in communibus necessitatibus, non est mortale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

32. Sed non obstantibus tot præceptis divinis in sacris literis latis, tot salutaribus ipsiusmet Dei opera misericordiæ, & eleemosynam suadentibus, tot divinis æternæ vitæ & temporalium rerum etiam abundantia promissionibus: inventi sunt belluis crudeliores, qui asserere præsumperunt.

PROPOSITIO XVI.

Non tenetur dives nequidem de superfluis sui status dare Eleemosynam.

Cvi affinis est, si non in laxitate superet, quæ sequitur.

PROPOSITIO XVII.

Hic actus divitis nolo erogare de superfluis status Eleemosynam in communibus necessitatibus non est mortale.

Prioris rationem hanc adfert Author alias enim ait pauci divites salvarentur. Ergone hoc absurdum est? An non certissimum

imum

mum Salvatoris effatum : *quam difficile in-*
quentis luca 18, 24. & 25. qui pecunias habent
in Regnum Dei intrabunt ? facilius est enim
camelum per foramen acus transire, quam di-
vitem intrare in Regnum Dei. In quibus qui-
 dem verbis Salvator non dicit impossibile
 esse divitem intrare in Regnum Dei : Sed
 quemadmodum non absque miraculo ca-
 melus per foramen acus transire potest : ita
 nec absque illo divites intrabunt in regnum
 coelorum : sic enim ordinarie divitiis immer-
 guntur, ut illos quodammodo Dei loco ha-
 beant plus de illis, quam de Deo cogitantes
 illos adorantes, omnem reverentiam, cul-
 tum & obsequium exhibentes, ut merito a-
 varitia ab Apostolo dicta sit *Idolorum servi-*
tus : & quanto plus crescunt divitiæ, & num-
 mi tanto quoque plus crescit affectus adil-
 la, juxta commune proverbium :

Crescit amor nummi quantum ipsa pecunia
crescit.

33. Nec dubium est principalem causam
 damnationis divitum, esse immiserordiam
 & crudelitatem erga indigentes : quod eo-
 rum

rum miseriam videntes nihilominus viscera
 misericordiæ illis occludant: malintque scœ-
 pius id dare equis, canibus & brutis animan-
 tibus, quo animas, corpora & miseras ino-
 pum sublevare possent quam iisdem. Vni-
 cum etiam, quo divites salvari possunt me-
 dium esse eleemosynam plures sancti Patres
 & ipsa S. Scriptura sentit: *Luca 11. Quod su-
 perest date Eleemosynam, & ecce omnia mun-
 da sunt vobis, & Daniel 4. Peccata tua Elee-
 mosynis redime, & iniquitates tuas misericor-
 diis pauperum.*

34. Cum ergo quod ab Authore pro ab-
 surdo adducitur absurdum non sit, nec affer-
 tionem per ipsum tanquam per absurdum
 probare potuit: ruit ergo prima assertio ni-
 hilominus pro verificanda utraque assertio-
 ne, ecce novam inventionem, qua afferunt
 vix inveniri inter divites & sæculares qui ha-
 beat superfluum ad suum statum, nec dicen-
 da superflua ea, quæ ad meliorem statum
 conservantur, cum nemo teneatur propri-
 um statum, ne proximus amittat suum deij-
 cere, vel ab altiori acquirendo desistere. Vn-
 de vix aliquis tenetur ait alter secundum o-
 pinio-

pinionem nostram ad Eleemosynam, quæ
do tantum tenetur de superfluo status: sed
absurditatem hujus opinionis advertens
Schola Theologica Lovaniensis Anno 1657
censuravit illam, quæ sequitur.

PROPOSITIO XVIII.

*Superfluum non est, quod servant homi-
nes pro status sui, vel parentum quali-
tate habita vel adipiscenda, ideoque
vix poterunt inter seculares inveniri,
qui superfluum habeant.*

35. **E**Cce quo loco apud hos Autores sint
paupere ut illis quodammodo omnia
media vivendi subtrahere conentur: sed vi-
deant, ne illi contra se licentiam in gravi eti-
am necessitate furandi concessam usurpent,
& quod ex misericordia adipisci nequeunt,
propriâ autoritate tanquam suum tollant,
cogitent etiam, quod sibi fieri vellent, si &
ipsi indigentes essent, an non longe tunc
litter sentirent, improbarentque illam.